

Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice

În vigoare de la 07 iunie 2000

Consolidarea din data de **11 august 2020** are la bază republicarea (r1) din Monitorul Oficial, Partea I nr. 157 din 06 martie 2007

Include modificările aduse prin următoarele acte: OUG 118/2008; L 270/2008; OUG 43/2010; OUG 34/2016.

Ultimul amendament în 20 ianuarie 2018.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - (1) Persoanele vârstnice au dreptul la asistență socială, potrivit dispozițiilor prezentei legi, în raport cu situația sociomedicală și cu resursele economice de care dispun.

(2) Măsurile de asistență socială prevăzute de prezenta lege sunt complementare celor reglementate prin sistemul asigurărilor sociale.

(3) Persoanele vârstnice care beneficiază de asistență socială au dreptul și la alte forme de protecție socială, în condițiile legii.

(4) Sunt considerate persoane vârstnice, în sensul prezentei legi, persoanele care au împlinit vârsta de pensionare stabilită de lege.

Art. 2. - Asistența socială pentru persoanele vârstnice se realizează prin servicii și prestații sociale.

Art. 3. - Beneficiază de prevederile prezentei legi persoana vârstnică, definită la art. 1 alin. (4), care se găsește în una dintre următoarele situații:

- a)** nu are familie sau nu se află în întreținerea unei sau unor persoane obligate la aceasta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;
- b)** nu are locuință și nici posibilitatea de a-și asigura condițiile de locuit pe baza resurselor proprii;
- c)** nu realizează venituri proprii sau acestea nu sunt suficiente pentru asigurarea îngrijirii necesare;
- d)** nu se poate gospodări singură sau necesită îngrijire specializată;
- e)** se află în imposibilitatea de a-și asigura nevoile sociomedicale, datorită bolii ori stării fizice sau psihice.

CAPITOLUL II Servicii și prestații sociale

SECȚIUNEA 1

Evaluarea situației persoanelor vârstnice care necesită asistență socială

Art. 4. - Nevoile persoanelor vârstnice se evaluează prin anchetă socială care se elaborează pe baza datelor cu privire la afecțiunile ce necesită îngrijire specială, capacitatea de a se gospodări și de a îndeplini cerințele firești ale vieții cotidiene, condițiile de locuit, precum și veniturile efective sau potențiale considerate minime pentru asigurarea satisfacerii nevoilor curente ale vieții.

Art. 5. - Nevoile persoanelor vârstnice aflate în situația de pierdere totală sau parțială a autonomiei, care pot fi de natură medicală, sociomedicală, psihoafectivă, se stabilesc pe baza grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, care prevede criteriile de încadrare în grade de dependență.

Art. 6. - (1) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice se aprobă prin hotărâre a Guvernului,

la propunerea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și a Ministerului Sănătății Publice*).

(2) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice poate fi revizuită anual și, în mod obligatoriu, o dată la 3 ani.

*) Grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice a fost aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 16 octombrie 2000.

SECȚIUNEA a 2-a

Servicii comunitare pentru persoanele vârstnice

Art. 7. - (1) Serviciile comunitare pentru persoanele vârstnice care se găsesc în situațiile prevăzute la [art. 3](#) se realizează cu consimțământul acestora și au în vedere:

a) îngrijirea temporară sau permanentă la domiciliu;

b) îngrijirea temporară sau permanentă într-un cămin pentru persoane vârstnice;

c) îngrijirea în centre de zi, cluburi pentru vârstnici, case de îngrijire temporară, apartamente și locuințe sociale, precum și altele asemenea.

(2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la [alin. \(1\)](#), decizia se ia de serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică, pe baza anchetei sociale și a recomandărilor medicale făcute de medicul de familie, prin consultarea și a medicului specialist, cu acceptul rudelor de gradul I ale persoanei respective sau, în lipsa acestora, cu acceptul unui alt membru de familie.

(3) În cazul decesului persoanei vârstnice lipsite de susținători legali sau când aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile familiale datorită stării de sănătate sau situației economice precare, serviciile comunitare asigură înmormântarea.

Art. 8. - Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice la domiciliu sunt:

a) servicii de îngrijire personală prevăzute la [art. 31](#) și [art. 32 alin. \(1\)](#) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la [art. 33 alin. \(1\) lit. b\)](#) și [c\)](#) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) servicii medicale, sub forma consultațiilor și îngrijirilor medicale la domiciliu sau în instituții de sănătate, consultații și îngrijiri stomatologice, administrarea de medicamente, acordarea de materiale sanitare și de dispozitive medicale.

Art. 9. - (1) Serviciile comunitare de consiliere, în vederea prevenirii marginalizării sociale și pentru reintegrare socială, se asigură fără plata unei contribuții, ca un drept fundamental al persoanelor vârstnice, de către asistenți sociali.

(2) Serviciile prevăzute la [art. 8 lit. a\)](#) și [b\)](#) se asigură fără plata contribuției persoanelor vârstnice care, evaluate potrivit grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, se încadrează în una dintre următoarele situații:

a) nu au venituri și nici susținători legali;

b) sunt beneficiari ai ajutorului social acordat în baza Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, sau realizează venituri al căror quantum se situează sub nivelul indemnizației sociale pentru pensionari prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările ulterioare;

c) susținătorii legali ai persoanelor vârstnice prevăzute la [lit. b\)](#) realizează venituri al căror quantum se situează sub cuantumurile veniturilor prevăzute la [lit. b\)](#).

Art. 10. - Persoanele vârstnice care se încadrează în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, îndreptățite să beneficieze de serviciile prevăzute la art. 8 lit. a) și b) și care realizează venituri peste cele prevăzute la art. 9 alin. (2) lit. b) beneficiază de servicii cu plata unei contribuții, stabilite în urma procesului de evaluare complexă, în funcție de tipul de servicii acordate și de venitul persoanei/susținătorilor legali, fără a se depăși costul acestora calculat pentru perioada respectivă. Tipurile de servicii și costul acestora se stabilesc de autoritățile administrației publice locale, respectiv de furnizorul de servicii sociale, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 11. - Serviciile medicale prevăzute la art. 8 lit. c) sunt acordate în baza reglementărilor legale privind asigurările sociale de sănătate.

Art. 12. - (1) Organizarea serviciilor prevăzute la art. 8 lit. a) și b) revine autorităților administrației publice locale, prin serviciile publice de asistență socială direct sau în baza convențiilor de parteneriat și a contractelor de servicii sociale încheiate cu alți furnizori publici sau privați de servicii sociale care dețin licență de funcționare pentru servicii de îngrijire la domiciliu.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 119 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, autoritățile administrației publice locale, prin serviciul public de asistență socială și prin compartimentul de contractare, au în vedere următoarele:

- a) estimarea anuală a numărului persoanelor vârstnice dependente care necesită sprijin pentru activitățile de bază ale vieții zilnice;
- b) estimarea numărului persoanelor vârstnice care nu primesc ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice din partea îngrijitorilor informali și voluntari;
- c) elaborarea indicatorilor de eficiență cost/beneficiu.

Art. 13. - (1) Pentru asigurarea îngrijirii la domiciliu a persoanei vârstnice aflate în situația de dependență sociomedicală, stabilită conform grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice locale pot angaja personal de îngrijire prin plata cu ora, fracțiuni de normă sau normă întreagă, în funcție de perioada de îngrijire necesară a se acorda și cu respectarea criteriilor prevăzute de standardele de calitate aplicabile în domeniu, conform legislației în vigoare.

(2) Soțul și rudele care au în îngrijire o persoană vârstnică dependentă pot beneficia de program lunar redus de lucru, de o jumătate de normă, cu suportarea drepturilor salariale pentru cealaltă jumătate de normă din bugetul local, corespunzător salariului brut lunar al îngrijitorului la domiciliu, potrivit Legii- cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Timpul cât soțul și rudele au fost încadrate în aceste condiții se consideră, la calculul vechimii în muncă, timp lucrat cu normă întreagă.

(3)

Art. 14. - Serviciile comunitare asigurate persoanelor vârstnice în cămine sunt:

a) servicii sociale, care constau în:

- ajutor pentru menaj;
- consiliere juridică și administrativă;
- modalități de prevenire a marginalizării sociale și de reintegrare socială în raport cu capacitatea psihoafectivă;

b) servicii sociomedicale, care constau în:

- ajutor pentru menținerea sau readaptarea capacităților fizice ori intelectuale;
- asigurarea unor programe de ergoterapie;
- sprijin pentru realizarea igienei corporale;

c) servicii medicale, care constau în:

- consultații și tratamente la cabinetul medical, în instituții medicale de profil sau la patul persoanei, dacă aceasta este imobilizată;
- servicii de îngrijire-infirmerie;

- asigurarea medicamentelor;
- asigurarea cu dispozitive medicale;
- consultații și îngrijiri stomatologice.

Art. 15. - La solicitarea organizațiilor neguvernamentale, a organizațiilor de pensionari sau a unităților de cult recunoscute în România, căminele pot asigura unele servicii prevăzute la [art. 14](#), îngrijirea unor persoane vârstnice la domiciliu, pe bază de convenții încheiate cu finanțatorul.

Art. 16. - (1) Îngrijirea persoanelor vârstnice în cămine reprezintă o măsură de asistență socială și poate fi dispusă cu titlu de excepție pentru persoanele care se găsesc în una dintre situațiile prevăzute la [art. 3](#).

(2) Accesul unei persoane vârstnice în cămin se face avându-se în vedere următoarele criterii de prioritate:

- a) necesită îngrijire medicală permanentă deosebită, care nu poate fi asigurată la domiciliu;
- b) nu se poate gospodări singură;
- c) este lipsită de susținători legali sau aceștia nu pot să își îndeplinească obligațiile datorită stării de sănătate sau situației economice și a sarcinilor familiale;
- d) nu are locuință și nu realizează venituri proprii.

Art. 17. - Evaluarea, monitorizarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi se realizează de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și funcționarea căminelor pentru persoane vârstnice

Art. 18. - (1) Căminul pentru persoane vârstnice este centrul rezidențial cu sau fără personalitate juridică, finanțat integral din bugetul local, înființat și organizat potrivit dispozițiilor prezentei legi, care acordă, pe perioadă nedeterminată, îngrijire persoanelor vârstnice.

(2) Căminele asigură condiții corespunzătoare de găzduire și de hrană, îngrijiri medicale, recuperare și readaptare, activități de ergoterapie și de petrecere a timpului liber, asistență socială și psihologică.

(3) Căminele pentru pensionari, căminele pentru bătrâni și căminele pentru bătrâni bolnavi cronici, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi sau care vor fi date ulterior în folosință, vor funcționa sub formă de cămine pentru persoane vârstnice, cu secții pentru:

- a) persoane dependente;
- b) persoane semidependente;
- c) persoane care nu sunt dependente.

(4) Serviciile publice de asistență socială asigură îndrumarea metodologică și coordonarea activității de specialitate necesare pentru buna funcționare a căminelor pentru persoane vârstnice.

(5) Cheltuielile de funcționare a căminului pentru persoane vârstnice se asigură cu respectarea principiului subsidiarității, în următoarea ordine:

- a) din venituri proprii;
- b) din sume alocate din bugete locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale;
- c) din bugetul de stat, din sume defalcate din taxa pe valoarea adăugată - în proporție de cel puțin 10% din standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii, în completarea sumelor prevăzute la lit. a) și b), pe baza necesarului stabilit anual de Ministerul Muncii și Justiției Sociale, la elaborarea bugetului de stat.

(6) Sumele alocate potrivit prevederilor alin. (5) lit. c), repartizate pe județe la propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, se aprobă distinct prin anexă la legea bugetului de stat și se repartizează pe unități administrativ-teritoriale prin decizie a directorului direcției generale regionale a

finanțelor publice/șefului administrației județene a finanțelor publice, la propunerea agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București fundamentată pe baza solicitărilor autorităților administrației publice locale.

Art. 19. - Principalele obiective ale unui cămin sunt:

- a) să asigure persoanelor vârstnice îngrijite maximum posibil de autonomie și siguranță;
- b) să ofere condiții de îngrijire care să respecte identitatea, integritatea și demnitatea persoanei vârstnice;
- c) să permită menținerea sau ameliorarea capacităților fizice și intelectuale ale persoanelor vârstnice;
- d) să stimuleze participarea persoanelor vârstnice la viața socială;
- e) să faciliteze și să încurajeze legăturile interumane, inclusiv cu familiile persoanelor vârstnice;
- f) să asigure supravegherea și îngrijirea medicală necesară, potrivit reglementărilor privind asigurările sociale de sănătate;
- g) să prevină și să trateze consecințele legate de procesul de îmbătrânire.

CAPITOLUL III

Finanțarea asistenței sociale pentru persoanele vârstnice

SECȚIUNEA 1

Finanțarea din fonduri bugetare

Art. 20. - Finanțarea serviciilor de asistență socială și a prestațiilor prevăzute de prezenta lege se asigură pe principiul împărțirii responsabilității între administrația publică centrală și cea locală.

Art. 21. - (1) De la bugetul de stat se alocă fonduri pentru:

- a) finanțarea activităților de asistență socială desfășurate de asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și de unitățile de cult recunoscute în România;
- b) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru unități de asistență socială din zone defavorizate;
- c) finanțarea cheltuielilor curente ale căminelor pentru persoane vârstnice, potrivit prevederilor art. 18 alin. (5) lit. c);
- c¹) finanțarea programelor de interes național destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice.
- d) alte cheltuieli stabilite prin legile bugetare anuale.

(2) De la bugetul local se alocă fonduri pentru:

- a) sume alocate în completarea veniturilor proprii ale căminelor prevăzute la art. 18 alin. (5) lit. a);
- a¹) finanțarea cheltuielilor căminelor din subordine/administrare;
- b) finanțarea activității de asistență socială a unor asociații și fundații române cu personalitate juridică, precum și a unităților de cult recunoscute în România;
- c) finanțarea cheltuielilor pentru organizarea și funcționarea serviciilor comunitare de asistență socială, precum și pentru îngrijirea la domiciliu în condițiile art. 13;
- d) cheltuieli pentru înmormântarea asistaților, în situația prevăzută la art. 7 alin. (3).

(3) Sponsorizările și donațiile în bani sau în natură, făcute de persoane fizice și juridice române și străine căminelor pentru persoane vârstnice sau celorlalte instituții și unități de asistență socială prevăzute la art. 7 alin.

(1) lit. c) se utilizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. - Investițiile pentru construirea, dotarea, întreținerea, modernizarea, precum și cheltuielile pentru funcționarea căminelor care deserveșc mai multe unități administrativ-teritoriale se finanțează potrivit

parteneriatelor încheiate între autoritățile administrației publice locale, potrivit legii.

Art. 23. - (1) Cheltuielile pentru servicii medicale, materiale sanitare, dispozitive medicale și medicamente se suportă din fondurile și în condițiile prevăzute de reglementările privind asigurările sociale de sănătate.

(2) Cheltuielile care nu se suportă din fondurile asigurărilor sociale de sănătate, în condițiile legii, sunt asigurate de căminul pentru persoane vârstnice, prin care se realizează asistența persoanei în cauză.

SECȚIUNEA a 2-a

Contribuția persoanelor vârstnice sau a susținătorilor legali ai acestora

Art. 24. - (1) Persoana vârstnică îngrijită în căminul organizat potrivit prezentei legi, precum și susținătorii legali ai acesteia, care dispun de venituri proprii, au obligația să plătească lunar o contribuție de întreținere, stabilită individualizat, în urma evaluării complexe efectuate potrivit dispozițiilor [art. 49](#) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, pe baza costului mediu lunar de întreținere, precum și a veniturilor persoanei vârstnice și, după caz, a susținătorilor legali ai acesteia.

(1¹) Contribuția de întreținere prevăzută la alin. (1) reprezintă venit la bugetul local.

(2) Persoanele vârstnice care nu au venituri și nici susținători legali nu datorează contribuția de întreținere, aceasta fiind asigurată din bugetele locale sau județene, după caz, în limita hotărâtă de acestea.

(3)

Art. 25. - (1) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește anual de către consiliile locale și/sau județene, după caz, înainte de adoptarea bugetelor proprii.

(2) Costul mediu lunar de întreținere se stabilește în funcție de gradul de dependență al persoanei vârstnice îngrijite și are în vedere totalitatea cheltuielilor curente anuale ale căminului pentru persoane vârstnice, diminuate cu sumele primite din Fondul național unic de asigurări de sănătate, pentru finanțarea drepturilor de personal ale personalului medical și a medicamentelor.

(3)

(4) Costul mediu lunar de întreținere trebuie să asigure îndeplinirea nivelului standardelor minime de calitate și nu poate fi mai mic decât standardul minim de cost aprobat prin hotărâre a Guvernului, în condițiile legii.

(5) Acoperirea valorii integrale a contribuției lunare se stabilește astfel:

a) persoanele vârstnice care au venituri și sunt îngrijite în cămin datorează contribuția lunară de întreținere în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăși costul mediu lunar de întreținere aprobat pentru fiecare cămin;

b) diferența până la concurența valorii integrale a contribuției lunare de întreținere se va plăti de către susținătorii legali ai persoanelor vârstnice îngrijite în cămine, dacă realizează venit lunar pe membru de familie în cuantum mai mare decât valoarea netă a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii;

b¹)

c) susținătorii legali pot acoperi din veniturile proprii contribuția lunară integrală printr-un angajament de plată.

(5¹) La stabilirea venitului lunar pe membru de familie al susținătorilor legali se procedează după cum urmează:

a) din veniturile nete lunare ale susținătorilor legali se scad eventualele obligații legale de întreținere, aflate în executare;

b) suma rămasă se împarte la numărul membrilor de familie pe care susținătorii legali îi au efectiv în întreținere.

(5²) Categoriile de venituri luate în calcul la stabilirea venitului lunar pe membru de familie se stabilesc prin hotărâre a consiliului local/județean, cu respectarea prevederilor Legii [nr. 287/2009](#) privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(5³) Pentru stabilirea veniturilor persoanelor vârstnice îngrijite în cămin, prevederile alin. (5¹) și (5²) se aplică în mod corespunzător.

(6) Dacă prin aplicarea cotei prevăzute la alin. (5) lit. a) se acoperă valoarea totală a contribuției lunare, susținătorii legali nu mai sunt ținuți de obligația susținerii plății diferenței de contribuție.

(7) Obligația de plată a contribuției lunare de întreținere în sarcina persoanei vârstnice și/sau a susținătorilor legali se stabilește printr-un angajament de plată, semnat de persoana vârstnică, de reprezentantul său legal, după caz, și/sau de susținătorul legal. Angajamentul de plată constituie titlu executoriu.

(8) Obligația de plată a contribuției lunare în sarcina susținătorilor legali se poate stabili și prin hotărâre judecătorească.

Art. 26. Abrogat(ă)

CAPITOLUL IV

Procedura de stabilire, suspendare și încetare a drepturilor de asistență socială pentru persoanele vârstnice

Art. 27. - (1) Asistența socială pentru persoanele vârstnice se acordă la cererea scrisă a persoanei vârstnice interesate sau a reprezentantului legal al acesteia. Cererea poate fi transmisă pe suport hârtie sau în format electronic și trebuie însoțită de declarația pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, de un angajament de plată pentru situațiile în care se pot constata drepturi acordate necuvenit, precum și de alte documente doveditoare.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se transmite și se înregistrează la serviciul public de asistență socială al autorității administrației publice locale unde are domiciliul sau reședința persoana vârstnică și conține, în principal, următoarele:

a) date privind persoana vârstnică;

b) date privind componența familiei;

c) veniturile realizate și bunurile deținute de membrii familiei persoanei vârstnice;

d) tipul de locuință, sistemul de încălzire utilizat și numărul persoanelor care locuiesc la aceeași adresă de domiciliu sau reședință;

e) informații referitoare la nevoile speciale și situațiile particulare în care se află persoana vârstnică și membrii familiei.

(3) Pentru facilitarea accesului la acordarea dreptului la servicii sociale și la beneficiile de asistență socială, precum și pentru o mai bună prelucrare și verificare electronică a datelor și informațiilor referitoare la îndeplinirea condițiilor de eligibilitate, formularul de cerere și declarația pe propria răspundere prevăzute la alin.

(1) și (2) sunt redactate pe secțiuni, respectiv cerere, anexe obligatorii și anexe opționale.

(4) Documentele doveditoare prevăzute la alin. (1) privesc, în principal, recomandări și/sau evaluări ale medicului de familie/medicului specialist, planul de externare și de continuare a serviciilor de îngrijire medicală în comunitate, veniturile persoanei vârstnice și bunurile acesteia și, după caz, veniturile/bunurile susținătorilor legali.

(5) Prin angajamentul de plată prevăzut la alin. (1) persoana vârstnică sau reprezentantul legal al acesteia își asumă obligația de restituire a sumelor încasate necuvenit și precizează sursele de venit din care se va face plata/recuperarea acestora.

(6) Modelul formularului de cerere, al declarației pe propria răspundere privind veridicitatea datelor declarate, al documentelor doveditoare, precum și modelul angajamentului de plată, prevăzute în prezentul articol, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 28. - (1) Dreptul la asistență socială, prevăzut de prezenta lege, se stabilește pe baza anchetei sociale, cu respectarea criteriilor prevăzute în grila națională de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice.

(2) Ancheta socială se realizează de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială. În situația persoanelor vârstnice dependente, echipa interdisciplinară, constituită potrivit legii, cuprinde, în mod obligatoriu, și medicul specialist al persoanei respective.

(3) Echipa interdisciplinară prevăzută la [alin. \(2\)](#) poate fi completată și cu reprezentanți ai organizațiilor pensionarilor, unităților de cult recunoscute în România sau ai altor organizații neguvernamentale care au ca obiect de activitate asistența socială a persoanelor vârstnice.

(4) Pe baza analizei situației sociale, economice și medicale a persoanei vârstnice, prin ancheta socială se propune măsura de asistență socială justificată de situația de fapt constatată.

Art. 29. - Aprobarea, respingerea, suspendarea sau încetarea dreptului la serviciile sociale pentru persoanele vârstnice, prevăzut de prezenta lege, se realizează de către serviciul public de asistență socială, cu respectarea prevederilor referitoare la procesul de acordare a serviciilor sociale și măsurile integrate de asistență socială a persoanelor vârstnice, prevăzute la [art. 44-52](#) și [art. 92-103](#) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. - (1) Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința are obligația de a acorda, la solicitarea acesteia, consiliere juridică gratuită în vederea încheierii contractelor de vânzare-cumpărare sau de donație ori în vederea constituirii de garanții mobiliare sau imobiliare, care au ca obiect bunurile mobile ori imobile ale persoanei vârstnice.

(2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale.

Art. 31. - Obligația de întreținere și de îngrijire, precum și modalitățile practice de executare a acesteia se prevăd expres în actul juridic încheiat de notarul public, sub sancțiunea nulității.

Art. 32. - Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința primește din oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform [art. 30](#) și [31](#).

Art. 33. - Neexecutarea obligației de întreținere și de îngrijire de către noul proprietar al bunurilor obținute ca urmare a actului juridic de înstrăinare poate fi sesizată autorității tutelare/instanței de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința, de către orice persoană fizică sau juridică. Autoritatea tutelară se poate sesiza și din oficiu.

Art. 34. - (1) În termen de 24 de ore de la înregistrarea sesizării, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința efectuează o anchetă socială.

(2) În termenul prevăzut la [alin. \(1\)](#), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției județene pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către furnizorul de servicii sociale.

(3) În baza anchetei sociale și, după caz, a rezultatului investigației, autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința inițiază demersurile necesare în vederea executării obligațiilor înscrise în actul juridic încheiat sau solicită instanței judecătorești rezilierea contractului de întreținere în nume propriu și în interesul persoanei întreținute pentru neîndeplinirea obligațiilor din contract și, dacă este cazul, formulează plângere penală.

Art. 35. - (1) Dreptul la serviciile de asistență socială încetează dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea acestora.

(2) Dacă perioada în care asistența socială a persoanelor vârstnice este temporară, dar nu mai mare de 6 luni, acordarea serviciilor de asistență socială se suspendă prin decizie motivată a celui care a stabilit dreptul. La încetarea suspendării reluarea acordării serviciilor sau prestațiilor de asistență socială se face pe bază de

anchetă socială.

Art. 36. - Decizia privind stabilirea, respingerea, încetarea sau suspendarea dreptului la serviciile de asistență socială prevăzute de prezenta lege poate fi contestată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990*).

*) Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990 a fost abrogată și înlocuită prin Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004.

Art. 37. - Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz.

Art. 38. - Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei asigură îndrumarea metodologică, coordonează, controlează și evaluează aplicarea dispozițiilor prezentei legi.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 39. - Autoritățile administrației publice locale, în funcție de condițiile de care dispun, pot înființa potrivit legii gospodării anexe, ca activități autofinanțate, în scopul îmbunătățirii hranei.

Art. 40. - Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 41. - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 253/1971 privind contribuția de întreținere în unele instituții de ocrotire, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 90 din 30 iulie 1971, precum și orice dispoziții contrare.